

పూర్వజన్మ సుకృతం

సి.లలిత

“బాబుకు ఒంట్లో బాలేదండీ! రెండు రోజులుంచి జలుబుగా ఉంటోంది. ఒకసారి డాక్టరు దగ్గరకు తీసుకువెడితే మంచిదేమో!” అంది వనజ కంగారుగా ఆఫీసుకు తయారవుతున్న భర్తతో.

“బాబుకు జలుబుగా ఉంటే నాకు చెప్పడ మెందుకు? మన వీధి చివరిలో డాక్టరు మంజరి నర్సింగ్ హోమ్ ఉంది. దగ్గరే కదా! ఒకసారి తీసుకువెళ్లి ఆవిడకు చూపించు. నేను సాయంత్రం వచ్చేసరికి ఆలస్యం అవవచ్చు” అంటూ కంగారుగా వెళ్లిపోయాడు శేఖర్.

డాక్టరు మంజరి నర్సింగ్ హోమ్ను గురించి తనూ వింది. డాక్టరు చాలా మంచిదని, పిల్లల విషయంలో చాలా శ్రద్ధగా, ఓర్వితో చూస్తుందనీను.

త్వరగా వని ముగించుకుని, ఇంటికి తాళం వేసి రెండేళ్ల బాబును తీసుకుని నర్సింగ్ హోమ్కు బయలుదేరింది. భర్త చెప్పినట్లు ఆఫీస్ దూరంలేదు.

పైన నేమ్ ప్లేటు మీద ‘డాక్టర్ సి.మంజరి ఎం.బి.బి.ఎస్., ఎం.డి చిన్నపిల్లల వైద్యులు’ అని ఉంది.

వెయిటింగ్ రూములోకి వెళ్లేసరికి అక్కడ అప్పుడే చాలా మంది ఉన్నారు. తన రాక అక్కడ ఉన్న అందరితో చెప్పి, ఒక వక్క బెంచి మీద పిల్లవాడిని ఒడిలో ఉంచుకుని కూర్చుంది. కొంచెం సేవటికి మెల్లో స్వేతస్కావు, పైన ఓవరాల్తో ఆకర్షణీయంగా, నాజూకుగా ఉన్న ఒక యువతి, ఒక పెద్దావిడను మర్యాదగా

సాగనంపుతూ హాలులోకి వచ్చింది. పెద్దావిడ వెళ్లిన తర్వాత హాలులో కూర్చుని ఉన్న అందరి వైపు చూస్తూ చిరునవ్వుతో వలకరించి లోవలికి వెళ్లిపోయింది.

వనజకు ఆ యువతిని చూడగానే ఆవిడ డాక్టరు మంజరి అని అర్థమైంది. ‘ఇంత చిన్న వయస్సులో ఈవిడ ‘స్వేపలిస్తా’ అని ఆశ్చర్యపోయింది. ఆ అందమైన ముఖాన్ని ఎక్కడో చూసినట్లు అనిపించింది వనజకు. పేరు సి.మంజరి. నాతో వది సంవత్సరాల క్రితం ఇంటర్మీడియట్ చదివిన మంజరి, ఈ డాక్టరు మంజరి ఒకటి కాదు గదా? మొహంలో పోలికలు కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తున్నాయి. అయినా పోలికలు ఉన్నంత మాత్రాన ఈవిడ నా క్లాస్మేటు

మంజరి ఎలాగ అవుతుంది? ఈవిడ ఎం.డి. చేసి బైల్డ్ సైవలీన్లు అయింది. అదేమో ఇంటరులోనే చదువు మానేసి పెళ్లి చేసుకోవాలని ఉబలాట వడేది అటువంటి ఆ మంజరి, ఈ డాక్టరు మంజరి ఒకటే అనడానికి 'అస్కారం లేదు' అని మనస్సును నమాధానవరుచుకోడానికి ప్రయత్నించింది. కాని డాక్టరు ముఖంలో ఉన్న చురుకుదనం, ఎదుటి వారిని ఆకర్షించే అందం చూడగానే తన చిన్ననాటి స్నేహితురాలైననే నమ్మకాన్ని తోసివేయలేకపోయింది. ఈ విధంగా ఆలోచిస్తుంటే, తన చిన్ననాటి మంజరితో స్నేహం, తను గడిపిన రోజులు ఒక్కొక్కటే జ్ఞాపకానికి వచ్చాయి. అందులో తమిద్దరి మధ్య ఒకనాడు కాలేజీలో జరిగిన సంభాషణ తన స్మృతిపథంలో మెరిసింది.

*** **

“మన కొత్త కెమిస్ట్రీ లెక్చరరు పాఠాలు బాగా చెప్తున్నారు గదే! కెమిస్ట్రీ క్లాసులు చాలా ఆసక్తికరంగా ఉంటున్నాయి” అంది మంజరి, తన క్లాసుమేట్ వనజితే.

“ఓహో! మొన్నటివరకు కెమిస్ట్రీ అంటేనే తలనొప్పి అని, ఆ నబ్బెక్టు వర్తి బోర్ అనేదానివి; ఇంతలో నీకు కెమిస్ట్రీ అంటే ఇనత ఆసక్తి కలిగిందా? ఆశ్చర్యంగా ఉండే. ఇంతకీ నీకు ఆ పాఠాలు ఇంటరెస్టింగ్గా ఉన్నాయా, లేక ఆ లెక్చరర్ ఇంటరెస్టింగ్గా ఉన్నారా?” అంది వనజ.

“పోవే, ఎప్పుడూ నీకు అన్నీ అనుమానాలు, ఆశ్చర్యాల్లే! హఠాత్తుగా నబ్బెక్టులో ఆసక్తి కలుగకూడదా ఏమిటి? అవును. నువ్వన్నట్లు లెక్చరరు కూడా చాలా అందంగా ఉన్నాడు కదే! క్లాసులో కూర్చుని అతని పాఠాలు వినకపోయినా, అతన్ని చూస్తూ కూర్చుంటే ఇట్టే లైము గడిచిపోతోంది గదే. మంచి ఫైలిష్ లెక్చరరు” అంది మంజరి.

“నీ మొహం! నువ్వు చదివేది ఇంటరు. నిన్ను మీ వాళ్లు బాగా చదువుకుని బాగువడతావని కాలేజీకి వంపిస్తున్నారుగాని, లెక్చరర్ల అందాన్నివల్ల వేయడానికి కాదు!”

“అది నరే లేవే! నువ్వు చూశావా? ఈ కొత్త లెక్చరరు సిగరెట్టు ఎంత నాజాగా కలుస్తాడే, రియల్లీ వండర్ఫుల్ సైల్!”

“అతను సిగరెట్టు కల్పాడం ఎప్పుడు చూశావు? అయితే అతన్ని క్లాసులోనే గాక పైన కూడా చూస్తున్నావన్నమాట” అంది వనజ.

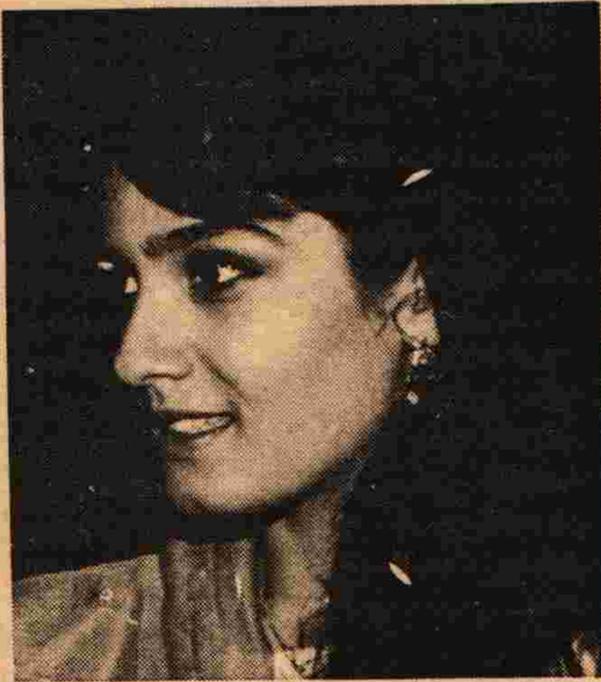
“స్టాఫ్ రూము మన వెయిటింగ్ రూము క్రిందనే కదే! మన రూములోకి వస్తూ అనేకసార్లు చూశాను. అది నరేకాని, నే నొకటి చెప్పనా మనం ఈ చదువంతా చదివి ఏం ఉద్ధరించాలి చెప్పు? నిప్పుడే ఒకప్పుడు పెళ్లి చేసుకోవలసిందే కదా! ఏదో ఒక చెత్త డిగ్రీ చేతికి వస్తే, పెళ్లి అయిన తర్వాత వచ్చే మొగుడు 'నీకి డిగ్రీ ఉంది కదా. ఉద్యోగం ఎందుకు చెయ్యకూడదు? ఏదో ఇద్దరం కలిసి సంపాదిస్తే డబ్బూ కలిసి వస్తుంది. నీకూ కాలక్షేపమూ ఉంటుంది” అంటూ మనల్ని ఉద్యోగంలోకి తోస్తే, ఉద్యోగంలో చాకిరి, ఇంటి చాకిరితో మన జీవితం ఒక గాడిద జీవితంలా తయారవుతుంది. అంచేత....”

“అవును. నిన్ను కట్టుకున్న మహానుభావుడు నిన్ను ఉద్యోగంలోకి తోస్తాడని ఎలాగ అనుకుంటున్నావు? ఈ రోజుల్లో మగ వారికి ఎక్కడ లేని అనుమానాలు, భార్య వీధిలోకి వెడితే అనుమానంతోను, అనూయతోను బాధవడే వాళ్లే చాలా మంది. పెళ్లం నాలుగు గోడల మధ్య ఇంట్లో ఉండటమే వాళ్లకు కావలసింది. ఒక వేళ అంత ఉదార వురుమడే నీకు భర్తగా లభిస్తే నువ్వు ఉద్యోగం చెయ్యనని చెప్తే ఎవరూ నిన్ను బలవంతపెట్టలేరు” అంది వనజ.

“నీ అయితేగియితేలు కట్టిపెట్టి నేను చెప్తున్నది విను. నా ఉద్దేశ్యంలో ఉద్యోగం మాట వదిలేసినా, ప్రస్తుతం మనం వదుతున్న కష్టం ఎందుకు అంటాను నేను. బెంజీన్ రింగులో ఎన్ని డబుల్ బాండులు ఉన్నాయో బోధించను డిసెక్టు చేస్తే ఏం కనబడుతుందో, ఇవన్నీ మనకు జీవితంలో ఏమాత్రం ఉపయోగించకపోగా, ప్రస్తుతం మాత్రం మనలో ఉన్న శక్తినితటిని తోడిపారేస్తున్నాయి. ఈ పాఠాలన్ని చదవలేక నా వని అవుతేందనుకో. నన్నడిగితే ఎంత త్వరగా పెళ్లి చేసుకుంటే అంత మంచిదంటాను. శుభ్రంగా ముస్తాబై, మొగుడితో స్కూటరు మీద ఏకారు వెడుతూ సినిమాలు చూస్తూ ఉంటే అందే నుఖం, సంతోషి ఈ చదువులతో ఎప్పటికీ రావు! నాకు ఇలాగ జీవితం నిరర్థకం చెయ్యాలని లేదు. త్వరగా పెళ్లి చేసుకుని నుఖవడాలని ఉంది” అంది మంజరి.

“అయితే మీ అమ్మ నాన్నలతో చెప్పు. పెళ్లికి ఏర్పాటు చేస్తారు” అంది వనజ.

బాలీవుడ్ బాబీ

రవీనాయణం

రవీనా టాండన్ తో అక్షయ్ కుమార్ తెగతెంపులు చేసుకున్నాడని చెబుతున్న వారు కాస్త నిదానించి మాట్లాడాలి. అక్షయ్ ఇంటిలో ఏదో పూజా కార్యక్రమం సందర్భంగా వారిద్దరికీ నిశ్చితార్థం జరిగిందని వినికిడి. దుర్గా భక్తుడైన అక్షయ్ మాట తప్పడని కొందరి నమ్మకం.

పైగా ఈ మధ్య రవీనా ఊళ్లో రేనప్పుడు అవిడకి ఇష్టమైన ఎర్ర స్ట్రోస్స్ కారులో అక్షయ్ ఏకాళ్లు కొట్టాడు. ఇప్పుడేమంటారు మరి?

మహాద్ అవ్వారి

“చెప్పి ఉండునే. కాని నాకు లైను క్లియర్ అవలేదు కదే! మా అక్క ఉంది చూశావా, మా నాన్న ఎన్ని సంబంధాలు తెచ్చినా ఒక్కడానికి ఒప్పుకోడంలేదు. మొన్నటికి మొన్న ఒక మంచి సంబంధం వచ్చింది. అబ్బాయి ఒక పెద్ద కంపెనీలో ఆఫీసరుగా ఉంటున్నాడుట. ఎంత బాగున్నాడనుకున్నావో! నేనే కనుక అతని ఎదురుగా కూర్చుని ఉంటే తక్షణం ఒప్పేసుకుని ఉండును. కాని మా అక్క చూశావు. వరి మొద్దావతారం! వాళ్లు కట్టుం అడిగారుట - నాన్నా! కట్టుం ఇస్తే మాత్రం నేను ఈ పెళ్లి చేసుకునేది లేదు” అని చెప్పింది. అయినా నాకు తెలియ కడుగుతానూ, మా నాన్న కట్టుం ఇవ్వడానికి సిద్ధంగా ఉంటే దీని కెందుకే ఆ గడవ? అది పెళ్లి చేసుకోదు. నన్ను చేసుకోనివ్వదు. చూశావు, ఇది నా పూర్వజన్మసుకృతం!”

“పోనీ, నేను వెళ్లి మీ నాన్న గారితో చెప్పనా? మీ మంజరికి త్వరగా పెళ్లి చేసుకోవాలని ఉంది. అది ఒక అబ్బాయిని ఇష్టపడుతోంది. అంచేత దాని పెళ్లి కుదిర్చే ఏర్పాటు చెయ్యండి అని” అంది వనజ.

“చంపావు పో. ఆ మాట విన్నారంటే మా నాన్న నన్ను బతకనివ్వరు. అయినా నా సంగతి నీ కెందుకు. నీ గడవ నువ్వు ఎదుడ్డా. మహా పెద్ద చదువులు చదివి ఏం ఒరగబెడ్డావో నేనూ చూస్తానుగా” అంది మంజరి.

*** **

బాబు ఒడిలో నిద్రలో ఉంటే తన మనస్సు వదిలనవత్సరాలు వెనక్కుపోయి చిన్ననాటి జ్ఞాపకాలను వల్ల వేస్తూ ఉండగా అటెండరు తన సంబంధం విలవడంతో ఈ లోకంలోకి వచ్చింది వనజ. కంగారుగా బాబును భుజం మీద వేసుకుని డాక్టరు గదిలోకి వెళ్లింది. డాక్టరుకు నమస్కారం చేసి ఆవిడ చూపిన స్థూలు మీద బాబుతో కూర్చుంది.

“ఏవమ్మా! ఏమయింది బాబుకు? కొద్దిగా ఒళ్లు వేడిగా ఉండే. ఎప్పటి నుంచి?” అని డాక్టరు అడిగిన ప్రశ్నకు వెంటనే నమాధాన మివ్వక ఆవిడనే తడేకంగా చూస్తూ “ఈవిడ మాట కూడా తన స్నేహితురాలు మంజరి మాట లాగే ఉంది. ఈవిడ అదే అయింటుంది అడిగేస్తేనే? అని ఆలోచిస్తోంది వనజ.

తను అడిగిన ప్రశ్నలకు నమాధానం రాకపోయేనరికి “ఏమిటమ్మా ఆలోచిస్తున్నావు? చూడమ్మా! పైన ఇంకా చాలా మంది ఉన్నారు గదా! చెప్పండి, బాబుకు జ్వరం ఎప్పటి నుండి ఉంది?” అంది డాక్టరు.

ఆ మాటకు వనజ కంగారువడి “క్షమించండి, డాక్టరు గారూ! బాబుకి రెండు రోజుల నుండి జలుబుగా ఉంది. ఈ రోజు కొంచెం పెంపరేచరు కూడా వచ్చింది. ఏమీ తినడంలేదు. పాలు కూడా తాగడంలేదు. భయంగా ఉందండి” అంది వనజ.

“ఏం వర్యాలేదమ్మా! ఇది మామూలు జ్వరమే! మందు రాస్తున్నాను. దీన్ని ఆరు గంటల కొకసారి బాబుకి వట్టండి. రే వీ పాటికి తగ్గిపోతుంది. రెండు రోజుల తర్వాత ఒకసారి

వచ్చి చూపించండి."

"చాలా థాంక్యూ. డాక్టరు గారు! మీరేమీ అనుకోనంటే మిమ్మల్ని ఒక విషయం అడగాలని ఉంది."

"దానికేం అడగండి."

"మీరు గుంటూరులో ఎప్పుడైన ఉన్నారా? అక్కడ కాలేజీలోగాని చదివారా?"

"అ! గుంటూరులో వది సంవత్సరాల క్రితం మా నాన్న గారు ఉద్యోగంలో ఉండేవారు. నేను అక్కడ ఇంటర్ మీడియట్ చదివాను. ఏం, ఎందుకు?"

"మీకు ఇంటరులో ఒక స్నేహితురాలుండేది. వనజ అని. మీ రిద్దరు చాలా క్లోజ్ గా ఉండేవారు. అది మీకు జ్ఞాపకం ఉందా?"

"వనజ! అది జ్ఞాపకం లేకపోవడమేమిటి? ఎప్పుడూ చదువు మీదే దాని ధ్యానం. ఎప్పుడైనా సినిమాకి రమ్మన్నా ఏదో బ్రైమంత్ వృధా అయిపోతున్నట్లు బాధపడుతూ ఉండేది. ఐ.ఎ.ఎస్. పాస్ అయి కలెక్టరు అవాలనే వట్టుదలతో ఉండేది. మార్కులు కూడా బాగానే వచ్చేవి. దాని మార్కులు, దాని చదువు చూస్తే దాని మీద నాకు ఒక విధంగా అసూయ కూడా ఉండేది. మా నాన్న గారికి బదిలీ అవడంతో గుంటూరు వదిలి వచ్చేయడం వల్ల దానిని మళ్ళీ కలవడం కుదరలేదు. వనజ మీకు తెలుసునా? ఇప్పుడది ఎక్కడ ఉంది?" అంది డాక్టరు మంజరి.

"ఆ వనజను నేనే అంటే మీరు, అదే, నువ్వు నమ్మగలవా మంజరి?" అంది వనజ.

"ఏమిటి? నువ్వు వనజవా? ఎంత కాలానికి మళ్ళీ కలుసుకున్నాం! నాకు చాలా ఆనందంగా ఉండే! ఏమే! నువ్వు చాలా మారిపోయావే. కొంచెం ఒళ్లు చేశావు. నిన్ను ఆనవాలు వట్టలేకపోయానే. ఐ యామ్ సారి. మనం తీరిగ్గా మాట్లాడుకోవలసినవి చాలా ఉన్నాయి. ఈ పేపెంట్లు వెళ్లని. బాబుని వక్క గదిలో వదుకోబెట్టు. త్వరగా వని ముగించుకుని వస్తాను" అంది మంజరి.

పేపెంట్లు అందరు వెళ్లగానే ఎవరినీ లోపలకు పలివపద్దని నర్సుకు చెప్పి మంజరి వనజతో "ఇప్పుడు చెప్పు. మనం కలిసి ఇంచుమించు వది సంవత్సరాలయింది కదే. మీ వారు ఏం చేస్తున్నారు? బాబు ఒక్కడేనా నంతానం? ఎంతకాలమైంది నీకు పెళ్లయి? నువ్వు ఉద్యోగం చేస్తున్నావా?" అంటూ ప్రశ్నల వర్షం కురిపించింది మంజరి.

వనజ మెల్లిగా నవ్వుతూ "అన్నీ ఒకసారే అడిగితే ఎట్లాగే? నాకు కూడా మాట్లాడడానికి బ్రైమియ్యవే! మా ఆయన ఇక్కడ స్టేలు ఫ్లాంటులో ఇంజనీరు. నాకు ఇద్దరు పిల్లలు. పాపకు అయిదేళ్లు. ఒకటో తరగతి చదువుతోంది. ఆ తర్వాత ఈ బాబు. మేము వైజాగ్ వచ్చి నాలుగేళ్లయింది. నా సంగతికేం గాని, నీ సంగతి చెప్పు. మనం ఇంటరు చదువుతున్న రోజుల్లో, నువ్వు పెళ్లి చేసుకుని సుఖంగా ఉండక ఈ చదువు లెందుకు అనే దానివి. ఇంత పెద్ద చదువు చదివి స్వేచ్ఛి ఎలాగ అయ్యావే? నిన్ను చూడగానే ఆనవాలు వట్టగలిగాను. కాని, నీ అప్పటి మాటలు జ్ఞాపకం వచ్చి నువ్వు ఆ మంజరివి అయి ఉండవని అనుమానం

వచ్చింది. ఏమిటి, నువ్వు ఆ మంజరివేనా?"

"అ! నేను ఆ మంజరినే. అప్పటి ఆ ఆలోచనలు, నీతో మాటలు నాకు పూర్తిగా జ్ఞాపకం ఉన్నాయి. అవన్నీ ఆ వయస్సు అజ్ఞానం. దానికి ఆ వయస్సులో చూసే సగటు సినిమాలు, చదివే చెత్త సాహిత్యం వగటి కలల ఒరవడిలో వీరవిహారం చేయడానికి దోహదం చేస్తాయి. అదొక క్రేజ్. ఆ క్రేజ్ లో వడి సగటు అమ్మాయిలు తమ జీవితాలను నిరర్థకం చేసుకుంటున్నారు. మన అదృష్టాలు బాగుండి మనం ఆ వలయాలలో చిక్కుకోలేదు. అందుకు మన గృహ వాతావరణం కారణం!"

"ఏమోనే, అప్పటి నీ కబుర్లు వింటూంటే నాకు నిజంగా భయంగా ఉండేదనుకో. ఒక్కోసారి మీ అమ్మగారికి నీ గురించి చెబుదామని అనిపించేది."

"అదేమిట! నేను కాలేజీ హిరోలను గురించి మాట్లాడుతూ ఉండేనా, వచ్చిన తుక్కు సినిమాలన్నీ నువ్వు వచ్చినా, రాకపోయినా

చూస్తూ ఉండేనా, చదువులో బాగానే ఉండేదాన్ని కదే! ఆ మాట కొస్తే అప్పుడప్పుడు నీ కన్నా నాకు మంచి మార్కులు వస్తూ ఉండేవి. జ్ఞాపకం ఉందా? మనం ఇంటరు పరీక్షలు రాసిన వెంటనే మా నాన్న గారికి బదిలీ అయి మేము గుంటూరు నుంచి వెళ్లిపోయాము. తర్వాత ఇంటరు రిజల్టు రావడం మనిద్దరం ఫస్టుక్లాసులో పాస్ అవడం నీకు తెలిసిందే! నాన్న గారి ప్రోత్సాహం వల్ల మెడిసిన్ ఎంట్రన్సు పరీక్షకు కూర్చోవడం, సీటు రావడం ఎం.బి.బి.ఎస్. చదవడం, దాని తర్వాత ఎం.డి. - ఇవన్నీ ఒకదాని తర్వాత ఒకటి జరిగిపోయాయనుకో. మా నాన్న రిటైరు అయిన తర్వాత ఇక్కడ సెటిల్ అయారు. మా అన్నయ్య ఎలాగా ఆమెరికాలో ఉన్నాడు గదా అని, నేను మా నాన్న అమ్మల దగ్గర ఉందామని ఇక్కడే ప్రాక్టీసు పెట్టాను. ఇక్కడ ప్రాక్టీసు పెట్టాను కాబట్టి నిన్ను చూడగలిగాను" అంది మంజరి.

"అవును. మీ అక్క ఏం చేస్తోంది? పెళ్లి చేసుకుందా?" అడిగింది వనజ.

"అ! పెళ్లి అయింది. దాని సంగతి నీకు తెలుసుగా. కట్నం ఇస్తే పెళ్లి చేసుకోనని మా నాన్నకి కచ్చితంగా చెప్పేది. కట్నం లేకుండా ఏ మగధీరుడు ముందుకు వస్తాడు పెళ్లి చేసుకోవడానికి? ఇద్దరు ఒకే చదువు చదివి ఉద్యోగాలు చేస్తున్నా అబ్బాయికి కట్నం వస్తే గాని పెళ్లికి అంగీకరించని రోజులు ఇవి. మా అక్కయ్య వట్టుదల మా తల్లిదండ్రులకు పెద్ద నమస్య అయిందనుకో. వృతి రోజు దాని పెళ్లి విషయంలో ఇంట్లో పెద్ద రభస అయ్యేది. 'నాకు కట్నం ఇవ్వగల శక్తి ఉంది. నేను చూసిన సంబంధం నీకు నచ్చితే చేసుకో! నచ్చకపోతే మానెయ్యి. అంతేగాని కట్నం గడవ నీ కెందుకే!' అని నాన్న ఎంత చెప్పినా ననేమిరా అల్లా వీల్లేదంటూ తన వట్టుదల విడవలేదు. ఇక దానికి పెళ్లయ్యే యోగం లేదని మా తల్లిదండ్రులు బాధపడుతూ ఉండేవారు. ఆ సమయంలో ఒక మహానుభావుడు ముందుకు వచ్చి కట్నం లేకుండా అక్కను పెళ్లి చేసుకోడానికి ఒప్పుకున్నాడు. కుర్రవాడు మంచివాడు. కుటుంబం మంచిది. కాని చేసే ఉద్యోగం మాత్రం అంతంతది. అటువంటి చిన్న ఉద్యోగాలు చేసే వారు మాత్రం కట్నం వుచ్చుకోడం లేదా అని నమాధానపడి, అబ్బాయిని గురించి వాకబు చేసి, ఏ చెడు అలవాట్లూ లేవని, బుద్ధిమంతుడని తెలుసుకుని పెళ్లి నిశ్చయించారు.

పెళ్లయిన తర్వాతనే అక్క కష్టాలు మొదలయ్యాయి. మా అక్కను గురించి నీకు తెలుసుగా! ఎప్పుడూ ఏదో బొమ్మలు గీస్తూ ఉండేది. మెల్లిగా ప్రావీణ్యం అలవడి, శుద్ధత తన మనస్సును చిత్రలేఖనం మీద లగ్నం చేస్తూ కృషితో చిన్న ఆర్టిస్టుగా తయారైంది. కాని ఈ ఉత్సాహానికి పెళ్లి అడ్డు తగిలింది. పెళ్లయిన కొత్తలో దాని భర్త - అదే మా బావ గారు దీని వ్యావకాన్ని చూసి చూడనట్లు ఊరుకున్నా తర్వాత ఎత్తిపోవడం మొదలు పెట్టాడు.

"అన్నమానం పిచ్చి పిచ్చి గీతలు గీస్తూ కూర్చోపోతే ఏదైనా ఉద్యోగంలో చేరకూడదా? నా ఒక్కడి నంపె దన ఇద్దరి భారాన్ని మోయలేదు. ఇదివరలో నే నొక్కడినే కాబట్టి రాజాలా బ్రతికిపోయాడిని. ఇప్పుడు ఈ రాజీ గారిని కూడా పోషించాలి కదా! దీనికి మీ నాన్న నాకు ఏమీ ఆస్తి ధారాదత్తం చేయలేదు. నేను నా సరదాలు ఎన్ని తగ్గించుకున్నా నేను సంపాదించింది మన కిద్దరికి నరిపోవటం లేదు. అంచేత నువ్వు కూడా ఉద్యోగంలో చేరితే బాగుంటుంది" అంటూ రోజూ సాధిస్తూ ఉండేవాడు.

"నేను చదివిన బి.ఎ.కి ఏం మంచి ఉద్యోగం వస్తుందండీ? అయినా నాకు ఉద్యోగం చేయాలని లేదు. నా ప్రస్తుత హాబీలో నాకు సంతృప్తి ఉంది. ఆ మాత్రం డబ్బు దీనివల్ల సంపాదించలేకపోను. నన్ను బలవంతంగా ఉద్యోగంలోకి గొంటకండీ" అని మా అక్క ఎంత ప్రాధేయపడినా అతను వినిపించుకోలేదు.

"ఇక్కడ నే నొక్కటి చెప్పనా? మా బావ గారు మామూలు మనిషి. మనకంటే ఎదుటి వారిలో ఏదైనా ప్రత్యేకత ఉంటే దాన్ని పొగడడం మాట అటు ఉంచి, కించపరచడం, హేళన చేయడం

మనలో నరసాధారణం. ఎదుటి వారు మన దగ్గర వారైతే ఇది మరి ఎక్కువగా ఉంటుంది. అదే తన భార్య అయితే ఇక మగవాడికి వట్టవగాలే ఉండవు. ఇది అజ్ఞానమను, అనూయ అను, ఉక్రోశం అను, ఏదైనా తను చేయలేని పని, అందులో కాస్త గుర్తింపు గలిగేది తన భార్య చేస్తోంది అంటే నగటు మగవాడి మనస్సుంకోభం ఒక విధంగా అతన్ని రగిల్చేస్తూ ఉంటుంది. దానికి ఉపశమనం తన భార్య చేసే పనికి అర్థం కలిగిస్తేనే కలుగుతుంది. అదే మా బాప గారు చేసిన పని. బలవంతంగా దాన్ని చిన్న ఉద్యోగంలో చేర్చించగలిగాడు. దాని ఉద్యోగం వల్ల కుటుంబానికి ఏమీ పెద్ద లాభం కలుగకపోయినా అతను మాత్రం ఏదో మనకార్యం సాధించిన వాడిలా ఫీల్ అయ్యాడు. ఉద్యోగంలో చేరిన తర్వాత మా అక్క ఏదో పోగొట్టుకున్న దానిలా తయారైంది. బొమ్మలు గీయడం మీద ఆసక్తి మాట ఏమైనా, అనలు టైమనేదే దొరకక పూర్తిగా మానేసింది. ఏదో అలా యాంత్రికంగా రోజులు వెళ్లదీస్తోంది.

“దీనికంతటికీ కారణం ఎవరంటావ్? అదే. మా నాన్న మాట విని ఆయన హెడాకు తగిన కట్టు మిచ్చి తెచ్చిన సంబంధం చేసుకుని ఉంటే దానికి ఈ కష్టాలు ఉండకపోవును. పెద్ద ఉద్యోగం చేస్తున్న వాడికి తన భార్యను చిన్న ఉద్యోగంలో చేర్పించాలని ఉండదు. అది అతనికి చిన్నతనంగా ఉంటుంది. అంచేత మా అక్క ఇంట్లో కూర్చుని తన చిత్రలేఖన వ్యాసంగంలో ఆనందంగా కాలం గడిపే అవకాశం ఉండేది.

దాని కర్మ అలాగ ఉంటే ఎవరేం చేస్తారు? కట్టుమిస్తే పెళ్లి చేసుకోనని భీష్మించుకు కూర్చుంది. పూర్వజన్మ సుకృతం అంటారు చూడు. అది మా అక్క విషయంలో విజమయింది.

“అది నరే, వనజా! మనం చదువుకుంటున్న రోజుల్లో నువ్వు బాగా పెద్ద చదువు చదివి, పెద్ద ఉద్యోగం చెయ్యాలి అనే వట్టుదలతో బాగా మార్కులు తెచ్చుకుంటూ, కష్టపడి చదువుతూ ఉండేదానివి గదా! ఇదేవీటే, ఇంత త్వరగా పెళ్లి చేసుకుని చదువుకు న్యస్త చెప్పావు!” అంది మంజరి.

“మీ అక్క విషయంలో పూర్వజన్మ ఫలమో, సుకృతమో అన్నావు చూశావా? నేను నా విషయంలో అంత మాట అనను గాని, జీవితంలో మనం అనుకున్నవన్నీ జరిగితే చిత్రమేముందే? నాలాటి స్త్రీలు లోకంలో చాలా మంది ఉంటారు. ఎక్కడో ఏ కొద్ది మందికో తప్ప అమ్మాయిలకి చిన్నతనం నుండి అబ్బాయిలతో సమానంగా చదవాలని, పోటీ చేయాలని, తమ తెలివితేటలతో పైకి వచ్చి మగవారితో సమానంగా, అంతకంటే ఎక్కువ హెడాలో ఉద్యోగాలు చెయ్యాలని ఉంటుంది. కాని ఆ అదృష్టం ఏ కొద్ది మందికో, నీలాటి వారికి మాత్రం కలుగుతుంది. దీనికి వ్యస్తుతం మన సమాజంలోని సంకుచిత భావాలే కారణం.

“మనలాటి కుటుంబాలలో తల్లిదండ్రులు పిల్లల చదువు విషయంలో ఆడ, మగ భేదాలు చూపక సమాన అవకాశం కలిగిస్తున్నప్పటికీ, కొంత వరిధి దాటిన తర్వాత మాత్రం ఆడపిల్లలు

ముందుకు వెళ్లడానికి తల్లిదండ్రులు ప్రోత్సాహం చూపడంలేదు. చదువు ఎక్కువైన కొద్ది సంబంధాలు దొరకడం కష్టం అవుతుందని భయం. అబ్బాయిలు తమ చదువుకు సమానమైన చదువు గల అమ్మాయిలను పెళ్లికి అంగీకరించవచ్చునేమో గాని, తమ కంటే ఎక్కువ చదివిన అమ్మాయిలను వివాహం చేసుకోడానికి అంగీకరించరు. ఈ భయం వల్లనే తల్లిదండ్రులు కూతుళ్ల చదువును పొడిగించడానికి ఇష్టపడడంలేదు. పైగా ఎంత చదువు చెప్పించినా అమ్మాయికి తగిన కట్టుం ఇవ్వకపోతే వివాహం అవడం కష్టం. మధ్యతరగతి కుటుంబీకులు చదువుకు ఖర్చు పెట్టి, పైన కట్టుం ఇచ్చే స్తోమత లేక, విధి లేక అమ్మాయిల చదువులకు కళ్లం వేస్తున్నారు. అయినా బాగా చదివి మంచి ఉద్యోగం చేసినా కూతురి సంపాదన తమ కష్టాలను ఆదుకోదని వారికి తెలుసు. అంచేత కొడుకును చదువులో ప్రోత్సహించి, కూతురిని నిరుత్సాహవరచడంలో తల్లిదండ్రులు తప్పు చేస్తున్నట్లు భావించరు. ఈ విషయంలో వాళ్లను తప్పు వట్టి లాభం లేదు. ఇది మన సమాజ వాతావరణం. అదే నా ఆశలకూ, ఆశయాలకూ అడ్డు తగిలింది.

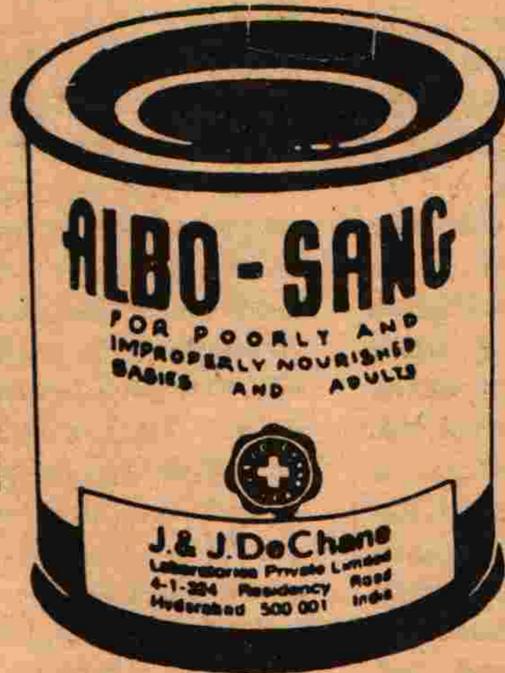
“నేను బి.ఎస్సీ పాసయిన వెంటనే మా నాన్న నాకు సంబంధాలు చూడడం ప్రారంభించారు. నేను పై చదువులు చదవాలని నా మనస్సులో ఉన్నది మా నాన్నతో అంటే, చాలా మంది తల్లిదండ్రుల మాదిరి తన మనస్సులో ఉన్నది నేను నీకు చెప్పిన కారణాలతో, అంత విడమరిచి

ఆల్బోసాంగ్ తో శక్తి, ఆరోగ్యం, మరియు ఉల్లాసం

పెరిగే పావ ఎక్కువసేపు ఆడడానికి తగిన శక్తి కలిగి ఉంది ఆ శక్తి రహస్యం?

ఆల్బోసాంగ్ తో ఆరోగ్యం చేకూరుతుంది అన్ని వయస్సులకు సరివడే పోస్టికాహారం ఉన్న టానిక్. ఇందులోని ఖనిజాలు మరియు మూలికలు ఆహారానికి అనుబంధంగా ఉపయోగపడతాయి.

ఇప్పుడు డబ్బాలలో 200 గ్రా & 400 గ్రా ప్యాకింగ్ లలో లభించుచున్నది.

జె & జె డిషేన్
 లెబరేటరీస్ ప్రైవేటు లిమిటెడ్,
 4-1-324, రెసిడెన్సీ రోడ్,
 హైదరాబాద్-500 001, ఇండియా

భద్దరం కలిసి దూకుడా మని చెప్పి
 లోరా నేను ధూకాక నువు దూక
 ననటం ఏం బాగా వేదు రాజూ...

Bolam Mohanad

చెప్పకపోయినా తనను నమర్చించుకున్నాడు. నేను నిస్సహాయంగా మనస్సులో ఉన్న కోర్కెలను అణగదొక్కి వివాహానికి ఒప్పుకున్నాను. సంసార యాత్రలో యాంత్రికంగా జీవితం గడుపుతున్నాను. అంటే...."

"నువ్వు నిస్సహాయంగా వివాహానికి ఒప్పుకున్నాను అనడంలో నీ చేతకానితనం బయటపడిందంటాను. నీకు పైకి రావాలనే వట్టుదల ఉన్నప్పుడు ధైర్యంగా మీ నాన్న గారితో నీ ఉద్దేశ్యం చెప్పినట్లయితే ఆయన ఒప్పుకుని ఉండురేమో! 'మా నాన్నకు ఇష్టం లేనప్పుడు ఆ పని నే నెందుకు చేయాలి' అని నువ్వు నరిపెట్టుకుని నీ వట్టుదలకు నడలింపు కలుగజేశావు. అది నీ తప్పు!" అంది మంజరి.

"నీకు తెలియదే! అందరూ మీ నాన్న లాటి వారినని నీ అభిప్రాయం. మీ నాన్నకు డబ్బే కాదు, దానికి తగ్గ హెరాదా ఉంది. ఆ రెండు ఆయనకు తమ అమ్మాయికి కావలసినంత చదువు చెప్పించి, పెళ్లి చేయగలననే ధీమా నిచ్చాయి. మా నాన్నకు నాతోబాటు ఇంకో ఇద్దరు కూతుళ్లు ఉన్నారు. ఆయన అగర్బ శ్రీమంతులు కారు. అంచేత ఆయన ఆలోచనలను నేను అర్థం చేసుకుని తదనుగుణంగా నడవడానికి నిర్ణయించాను. ఇది నా నిస్సహాయతే, నువ్వు ఏ విధంగా తీసుకున్నా

"నేను యాంత్రికంగా సంసారం గడుపుతున్నాను అంటే, నా సంసార జీవితం కష్టాలతో నిండి ఉందనను. ఆ మాటకొస్తే మా వారు చాలా మంచి వారు. నన్ను వల్లెత్తు మాటనరు. అంతేకాదు. సంసారంలో నా మాటకు విలువనిస్తారు. తనకు వీలైనంతలో ఇంట్లో నాకు సాయం చేస్తారు. ఆ విధంగా నేను అదృష్టవంతురాలిననే చెప్పాలి. కాని నాకు పెద్ద చదువు చదవలేకపోయాననే నిరాశ మిగిలిపోయింది. అది ఒక పెద్ద లోటు కింద కాకపోయినా, నేను ఈ విషయంలో బాధపడుతునే ఉంటాను. పెళ్లయిన కొత్తలో ఈ బాధ మరి ఎక్కువగా ఉండేది. కృమేణా సంసారం పెరుగుతున్న కొద్దీ అది కొంచెం దూరం అవుతూ ఉంది. 'ఈ స్థితిలో ఉన్నది నేనొక్కతేనే కాదు. నాలాటి వారు చాలా మంది ఉన్నారు' అనే భావన

కూడా నాలోని నిరాశ వాదానికి స్వస్తి వలుకుతూ ఉంది. కాని ఒక్కటి చెప్పమంటావా? నిన్ను ఈ రోజు చూసిన తర్వాత నీ ముఖంలో కనిపించే సంతృప్తి వెలుగు చూడగానే నేను జీవితంలో ఏదో పోగొట్టుకున్నాననే భావం కలిగింది. ఇది నీ మీద కలిగిన అసూయ కాదు. నా వల్ల కలిగిన సెల్స్ పిటీ" అంది వనజ.

"నేను నిన్ను అర్థం చేసుకోగలనే వనజా! మనం చదువుకునే రోజుల్లో నీలో నాకు కనబడిన ఉత్సాహం, వట్టుదల - వీటికి తోడు నీ తెలివితేటలు నిన్ను ఒక ఉన్నత పదవిలో కూర్చోబెడతాయని నేను అనుకుంటూ ఉండేదాన్ని నీ గురించి మా నాన్న గారితో అనేకసార్లు చెబుతూ ఉండేదాన్ని. కాని ను వ్యన్నట్లు జీవితంలో మనం అనుకున్నవన్నీ జరగవు. పోతే, ఇప్పుడు నువ్వు జీవితంలో అమూల్యమైన దాన్నేదో పోగొట్టుకున్నానని బాధపడనక్కరలేదు. ఉద్యోగం చేస్తున్న స్త్రీ లందరూ సుఖ సంతోషాలలో ఒలలాడుతున్నారని నువ్వు అపోహపడనక్కరలేదు. కష్ట సుఖాలు ఏ జీవితంలోనైనా ఉంటాయి. డాక్టరుగా నేను చేస్తున్న పని నాకు పూర్తిగా సంతోషాన్నిస్తోందని అనుకోకు! నాకూ జీవితంలో ఏదో కోల్పోయానని మధ్య మధ్య అనిపిస్తూ ఉంటుంది. జీవితమే అంత. మనకు ఉన్న దానికంటే ఎదుటి వ్యక్తికి ఉన్నదాని మీదే ఆసక్తి మెప్పు కలుగుతాయి. దానితో అది మనకు లేదే అనేది అసంతృప్తితో మనకు మన జీవితంలో ఏదో పెద్ద లోటు కనబడుతుంది. నా డాక్టరు జీవితంలో నీకు ఏదో గొప్ప కనబడితే, నీ సంసార జీవితం, నీ పిల్లలను చూస్తే నేను ఏదో కోల్పోయానని నాకు అనిపిస్తోంది" అంది మంజరి.

"అవును, నువ్వు ఇంకా పెళ్లి ఎందుకు చేసుకోలేదు? మీ తల్లిదండ్రుల మాట నువ్వు వినడం లేదనుకుంటాను."

"నా పెళ్లి విషయంలో మా వాళ్లకు కంగారుగానే ఉండే. వాళ్లిద్దరు పెద్దవాళ్లు అవుతున్నారు కదా? మా అన్నయ్య కూడా అమెరికా నుంచి ఆ విషయం రాస్తున్నాడు. అమెరికాలో మన ఇండియన్ డాక్టరు ప్రాండు ఉన్నాడని, నాకు ఇష్టమైతే అతనితో

మాట్లాడుతానని, పెళ్లి అయిన తర్వాత అతను ఇండియాకు వచ్చి ప్రాక్టీసు పెట్టడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడనిను."

"అయితే ఇంకనేమే, ఎందుకు ఒప్పుకోకూడదు? భార్యాభర్త లిద్దరూ కలిసి వనిచేస్తే మీ ప్రాక్టీసు మూడు వువ్వులు, అరు కాయలుగా అవదుటే!"

"నిజమే అవచ్చు. కాని నాకు డాక్టరును చేసుకోవాలని లేదే. భార్యా భర్త లిద్దరు వేరేవరు ఉద్యోగస్తులయితే వారికి ఒకరి నుండి ఒకరికి అనేక విషయాలు తెలుసుకునే అవకాశం ఉంటుంది. అదీ కాక వారి పిల్లల అభివృద్ధికి కూడా అవకాశం ఎక్కువ ఉంటుంది. అలా కాకుండా ఇద్దరిదీ ఒకే లైన్ అయితే వారిద్దరి 'ఇగోల సంమర్దణ వల్ల సంసారంలో శాంతి కరువవుతుంది. సంసారంలోని సుఖ సంతోషాలకు డబ్బే ప్రధానం కాదు. భార్యా భర్తలు ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకుని, తదనుగుణంగా తమ భావాలను మలచుకొనే శక్తి ప్రధానం. ఈ అవగాహన అపాంభావాలతో పోటీపడకూడదు. అమెరికా అబ్బాయి అయితే ఈ ఇగోయిజమ్ కొంచెం ఎక్కువ పాళ్లలో ఉంటుంది. అటువంటి వారు ఏదో పెద్ద త్యాగం చేసి, ఎవరినో ఉద్ధరించడానికి ఇండియాకు వచ్చినట్లు ఫీలవుతూ, తమతోటి వారినందరిని తక్కువ భావంతో చూడడం అలవాటు చేసుకుంటారు. అట్టి వారిలో స్వార్థపరత్వానికే చేటు ఎక్కువ. నా అభిప్రాయం తప్పు కావచ్చు. కాదనను. కాని నాకు మాత్రం అమెరికా నుండి తిరిగి వచ్చిన అబ్బాయితో జీవితం వంచుకోవాలనే ఉద్దేశ్యం లేదు!" అంది మంజరి.

"మా వారికి స్నేహితుడు స్టీలు ఫ్లాంటులో ఇంజనీరు. అతనికి ఇప్పటివరకు వివాహం కాలేదని మా వారు చెప్పారు. మా వారితో ఆయన మా ఇంటికి రెండు మూడుమార్లు వచ్చారు. చాలా అందంగా ఉంటారు. న న్నడిగితే నీకు నరైన జోడు!" అంది వనజ.

"నిన్ను నాకు సంబంధాలు చూడమని చెప్పలేదు. అది నరేగాని మీ వారిని చూడడానికి మీ ఇంటికి రమ్మంటావా? లేక ఆయనను నర్సింగ్ హెరామ్ కు తీసుకు వస్తావా?" అని అడిగింది మంజరి.

"నువ్వు మా ఇంటికి రావడమే మంచిది. నువ్వు ఎప్పుడు వచ్చేదీ చెప్పే మా వారి మిత్రుణ్ణి కూడా అప్పుడే వచ్చేలా ఏర్పాటు చేస్తాను. మీ ఇద్దరి పెళ్లి చూపులు కూడా అప్పుడే. మనం చదువుకునే రోజుల్లో నువ్వు మీ తల్లిదండ్రులకు చెప్పకుండా ఎక్కడ పెళ్లి చేసేనుకుంటావో అని భయపడుతూ ఉండేదాన్ని కాని ఇప్పుడు నీకు మంచి సంబంధం చూసే భారాన్ని నా మీద వేసుకుని, నీ పెళ్లి నిశ్చయాన్ని మీ వాళ్లకు తెలపాలని కుతూహలంగా ఉంది" అంది వనజ.

"నువ్వు పెళ్లిళ్ల పేరయ్య - అదే పేరమ్మవు అయ్యేవని తెలిస్తే నీతో ఇంతసేపు మాట్లాడి ఉండేదాన్ని కాదు. పెళ్లి మాట నరేగాని, మీ ఇంటికి ఈ వచ్చే అదివారం సాయంత్రం వస్తాను. మీ ఇంట్లో రాత్రి భోజనం చేసి కాని తిరిగిరాను. మరి ఏం పెట్టావో చూస్తానుగా!" అంది డాక్టరు మంజరి.

★